

„... ako im to Duch dal vysloviť“

časť druhá

V detstve a mladosti uchopí vnútorný človek telesného človeka zhora nadol. V prežívaní dvanástich viet vyznania môže teraz vnútorný človek vedome uchopiť sám seba. Pri tom tiež prechádza zverokruhom od Barana k Rybám.

Prvá veta hovorí o *základe bytia Nebies i Zeme*. Tým, že sa vzpriamime, najprv prežívame pôdu pod nohami ako *základ*, ktorý nás nesie. Pri pohľade na nočné hviezdne nebo tušíme iný „základ“, ktorý nás nesie ešte iným spôsobom. *Vzpriamenosť* môžeme premeniť na *úprimnosť*, ba na silu *vnútornej vzpriamenosti*, ktorú nik nemôže zlomiť, pretože pociťuje božské bytie ako pevný „základ“, na ktorom „stojí“. Sila Barana je povýšená na duchovnú silu.

Druhá veta hovorí o Kristovi, ktorý *je tejto božskej bytosti ako Syn zrodený vo večnosti*. Nie je to Syn, skrze ktorého Otec sám seba stále vyslovuje? Otec samotný zostáva v úzadí, zjavuje sa však v tvorení *Syna* či *Loga*. Tu sa dotýkame sféry síl Býka, ktoré tvoriac a oživujúc pôsobia vo svete. Koľké povýšenie ľudského slova, keď sa spája s oživujúcou silou božského *Loga*!

Božský Syn sa stal človekom: znamenie Blížencov. Ved' sa vtedy spojili nebeský a pozemský *blíženec*. Ako sa musí premeniť myslenie, keď nebeský *blíženec* uchopí ľudské bytie! Kristus vraví: „Narodil som sa a prišiel som do tohto sveta, aby som svedčil o pravde.“ (Ján 18, 37) Slovo, ktoré sa stalo človekom, nemôže vôbec inak, než zvestovať pravdu. Keď sa však raz človekom stalo, môže vstúpiť aj do nás. Jeho *pravda* v nás môže žiť.

K Ježišovmu zrodeniu na Zemi je potrebná matka, ktorá ho živí svojím mliekom. Úžasne sa tu zhodujú sily znamenia Raka, ktoré uzatvárajú niečo vnútorné, *hrud'*, voči vonkajšiemu svetu, s obrazom materstva, ktoré nachádza svoj najkrajší výraz vtedy, keď matka drží dieťa v náručí a živí ho mliekom zo svojich prs. Tak bol syn *Máriin* pripravený na to, *aby sa stal schránkou Kristovou*. To všetko môžeme vrúcne prežívať vo svojom vnútri.

Vytrpel smrť na kríži: znamenie Leva. Jeho sily pôsobia na ľudské srdce, vzbudzujú odvalu, skrz ňu môže človek vzdorovať náporu vonkajších mocí. Aké silné srdce musel mať Kristus, aby zniesol nepredstaviteľné muky kríža, poníženia a zlomyseľnosti nepriateľov, slabosti učeníkov! Nie je to zvláštne, že vidíme v srdci vpísaný kríž, keď ho kreslíme s jeho štyrmi komorami? Vtedy, keď vojak Kristovi vrazil kopiju skrz bok do srdca, vytiekli z rany krv a voda a darovali život, ktorý prekonáva smrť. Keď s Kristom spoluprežívame pašie, naše srdce sa posilňuje.

V smrti sa stal pomocníkom: pod bránicou, v oblasti Panny, sa nachádzajú orgány, ktoré z pozemskej potravy ťažia životnú silu. Nie náhodou nesie súhvezdie Panny klas. Na Zemi však dochádza k výžive len vtedy, keď je potrava zničená. Čo potom vyľučujeme, *hanblivo zakrývame*. Beda duši, ktorá sa stráca v pôžitku pozemských jedál a tým v silách, ktoré v bruchu pôsobia ničivo. *Stráca* tak aj svoje božské bytie a padne po smrti do temnoty. Je však nádej, že i tam svieti svetlo Kristovo.

Premoženie smrti v znamení Váh: v tele sa horný človek zdvíha nad panvou, ktorá je nesená nohami, teda dolným človekom. Pritom si môže uvedomiť rovnováhu medzi ľudnou hlavou hore a pohyblivými končatinami dole. Vo *zmŕtvychvstaní* sa tvorí nová rovnováha medzi tým, čo je hore, a tým, čo je dole, medzi nebeským a pozemským bytím. Pozemské bytie sa premení natoľko, aby prijalo to nebeské opäť úplne do seba. *Nádej!*

Prekvapivo sa hovorí o *Pánovi nebeských síl na Zemi* v súvislosti so znamením Škorpióna. Ten pôsobí v oblasti rozmnožovacích orgánov, ktorých tvorivá potencia dokáže splodiť nový život. Avšak pozemský život vedie ku smrti. *Pán nebeských síl* vyzdvihuje tvorivú potenciu na nesmrteľnú úroveň. V pozadí všetkého pominuteľného pôsobia nebeské sily a tvoria v skrytosti budúci svet. Tie sa nám približujú obzvlášť v kulte.

Kde sa vo vyznaní hovorí o *pokroku sveta*, vchádzame do oblasti Strelca. V tele mu prislúchajú stehná, v ktorých je sústredená sila pohybu vpred. Kto v sebe správne prežíva dary, ktoré Kristus dal ľudstvu, bude sa správať tak, aby mal podiel na *pokroku sveta*.

Uzdravujúci Duch: Kozorožec. Jeho sily tvoria naše kĺby, predovšetkým kolená. Kĺb umožňuje tomu, čo by inak zostalo tuhé, nájsť nový smer. Kedysi pokľakli pastieri a králi pred dieťaťom. Tu sa otočil celý svet novým smerom. V pozemskej temnote začalo žiariť „uzdravujúci milostiplné svetlo Ducha“. Úctyplnom zohnutím kolien začína nový vzostup do duchovných výšin.

Uzdravujúci Duch združuje ľudí v novom *spoločenstve*. Nachádzajú nový život v *Kristovi*, keď začínajú hľadať „pravú cestu spásy“. Vzťah ku Vodnárovi sa ukazuje v životnom zmysle, ktorý je mu priradený.

S trojitou *nádejou na budúcnosť*, ktorá je vyslovená v poslednej vete vyznania, dosahujeme pôdu, na ktorej môžeme pevne *stať*. Náš duchovný človek získal nohy. *Dotýkame sa* v myšlienkach budúcnosti nášho plného človečenstva ako nového základu života. Tak sa v pôsobnosti Rýb uzaviera kruh. Kto v prežívaní dvanástich viet vyznania prechádza zverokruhom, buduje svojho nového duchovného človeka.

Druhá časť článku „... wie der Geist es ihnen gab auszusprechen“ od Franka Peschela, ktorý bol zverejnený v časopisu Die Christengemeinschaft, číslo 5/2018. Z nemeckého originálu preložil autor.